

ՄԵԼԻԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ, редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամէն լիզուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
խւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկ.
Տէլէֆոն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻՖՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Եղիսաբէր և իննսոյին ճարտարապետ Գրիգոր Յարութիւնեանցը և Աճա եղբայրներն Կրասնիսկեանցը խորին վշտով յայտնում են իրանց բարեկամներին և ծանօթներին՝ առաջին իր ամենասիրելի դստեր և վերջինները իրանց անմոռանալի զրոյ՝ վաղաթաղում:

ՕՐԻՈՐԴ ՄԱՐԻԱՍ ՅԱՐՈՒԹԻ ԻՆԵՍԱՆՑԻ

ժամը, որ տեղի ունեցաւ ամսին 19-ին, Մոսկովսկոյում, կարճատև հիւանդութիւնից յետոյ: Հանգուցեալի դիակը հասնէ Թիֆլիսի երկաթուղու կայարանը ուրբաթ, ամսին 25-ին, առաւօտեան 7 ժամին: Ս. Պատարագը կը մատուցվի Սոջիկանի գերեզմանատան եկեղեցում և թաղումը տեղի կունենայ նոյն գերեզմանատանը, շաբաթ, ամսին 26-ին: Պատարագի սկիզբը 10¹/₂ ին ժամին:

Բժշկագետ Տիգրան և Վարսենիկ Գեորգեզեանները ցաւով սրտի յայտնում են իրանց ազգականներին, բարեկամներին և ծանօթներին, որ ամսին 7-ին Բագուի արիւնալի դէպքերին զոհ գնաց՝ առաջին սիրելի եղբայր, իսկ երկրորդը՝ յարգելի տաղ՝ առեւտրական բանկի ծառայող և նախկին ուսուցիչ:

ՍԱՄՍՈՆ ԳԵՈՐԳԵԻԳԵԱՆԸ

և խնդրում են շնորհ բերել հոգեհանգստեանը, որ կատարվիւ է այսօր, հինգշաբթի, ամսին 24-ին, Մոզնու Ս. Գեորգե եկեղեցում: Հոգեհանգստը կը սկսվի ժամը 12-ին, ս. Պատարագից յետոյ:

ԲՈՎԱՆԴԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Փաստեր և ոչ ենթադրութիւններ. Վերջին տեղեկութիւններ. — Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Պաշտօնական տեղեկութիւն Բուխարայի և Երևանի դէպքերի մասին. Երևանի խոտիւղութիւնները: Բագուի կոտորածը. Բագուի ժողովը. Ինչու միջնորդները. Ով էր մեղաւոր. Բագուի աղէտի զոհերի օգտին. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի շուրջը. — ՀԵՌԱՅԻՆԻՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ՓԱՍՏԵՐ ԵՒ ՈՉ ԵՆԹԱԴՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Խօսելով Բագուի աղէտի քննութեան գործի մասին մենք ասացինք, որ կարելի էր փաստաւոր ցուցումներ, վաւերական վկայութիւններ և ակնաստեանների հարորդաբերութիւններ իրանց ստորագրութիւններով:

Պէտք է կարելի չափ խուսափել ենթադրութիւններից և կարծիքներից: Հայր կարող է որոշ ենթադրութիւն անել թուրքերի ընդհանուր դիտաւորութիւնների մասին, իսկ թուրքը հայերի բռնած զինքի մասին: Սակայն չը ստուգված ենթադրութիւնները ոչ քիչ համար համոզեցուցին չեն լինել և մարդկանց առիթ կը տան մեղադրելու միմեանց զբաղւածութեան և զբաղւածութեան մէջ:

Այդ պատճառով բոլոր այն անձինք, որոնք իբրև ակնաստեաններ կարող են լայն սփռել իրերի իսկական զրուծեան վրա, որոնց ձեռքին կան անխորտակելի վկայութիւններ, որոնք մասնաւոր խօսակցութեան ժամանակ, այս ու այն անձի ականջին շնչալով խօսում են անհրաժեշտ փաստերի մասին, պէտք է նպաստեն հանելու հասարակութիւնը թիրախ մացութիւնից: Շատ տխուր և օտարոտի տպաւորութիւն է թողնում այն հանգամանքը, որ իրապէս փաստերը շատ են, բայց քննիչ մարմին արամադրութեան տակ նրանք գտնվում են աննշան թուով:

Վաղը միւս օր Բագուի դէպքերի մասին պէտք է խօսէ մայրաքաղաքի և արտասահմանեան մասուրը և նոյն իսկ սկսել է խօսել: Մայրաքաղաքի ուսուցիչ և արտակարգ իրաւագէտ Խաչատրեանը և ուսուցիչ ինտելիգենտ աշխարհը ցանկանում են տեղեկանալ թէ ինչ է կատարվել և կատարվում Բագուում: Միթէ ենթադրութիւններով և մասնաւոր հաւատարմացումներով կարելի է նաւոր հաւատարմացումներով կարելի է նաւոր լուրջ գործ կատարել և որ և է մէկին համոզել թէ մեր առաջ դրած երկայնք ունի այս կամ այն իսկական բնութարան թիւնը: Մարդիկ կը լսեն, ուղարկութիւն

կը դարձնեն, բայց չը տեսնելով ապացուցներ և վաւերացումներ ոչ միայն կը մոռանան նրանց, այլ գուցէ նոյն իսկ կը տեսնեն պատմածի մէջ մի ազդեցիկ, մի չափազանցութեան գիծ:

Մենք, որ հետեւել ենք և հետեւում ենք մեր երկրում տեղի ունեցող հասարակական երկայնքներին, անշուշտ, նոյնպէս ենթադրութիւններ կարող ենք անել տեղի ունեցած դէպքերի մասին և կարծիքներ յայտնել նրանց ծնող սկզբնապատճառների մասին, բայց կամաւ զգուշանում ենք մեր ենթադրութիւնները և կարծիքները յայտնելուց, որովհետեւ այժմ պէտք է խօսեն փաստերը և վկայութիւնները, որովհետեւ տեղի ունեցածը այնքան խոշոր մի երկայնք է, որ նա ինքը պէտք է խօսի իր մասին:

Ով ուզում է տեսնել քննութեան գործը լիակատար կերպով կատարված, նա պէտք է ցանկանայ, որ փաստական մասը ուժեղ լինի քննիչ մարմին ձեռքում: Իսկ երկարակատարութիւնները իրանց հանդէս կը գան:

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՆԿԻՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Երէկ մենք ստացանք Երևանից մեր թղթակցից հեռագիր, որ տրված է 1 ժամ 35 րոպէին:

«Քաղաքի կեանքը մտնում է իր սովորական ընթացքի մէջ: Հայ, թուրք և ուսուցիչները շրջաններից կազմված է յանձնաժողով նպաստ հասցնելու վրանաված ընտանիքներին:

Երէկ թուրքերը վիրաւորել են երկու ուսուցիչ: Քաղաքի շրջակայքում սպանված են մի հայ և մի թուրք: Գաւառի ազգաբնակչութիւնը գտնվում է քաղաքի առանհեղ դէպքերի ծանր տպաւորութեան տակ:

Հայ և մահմեդական հոգեւորականութիւնները ուղարկում են ազգային անձնաւորութիւններ հանգստացնելու գիւղացիներին:

Երէկ պարսկական փոխ-հիւպատոսը գեղեցիկ մի ծառով համոզում էր պարսկահայաւորակ թուրքերին չը հաղորդել իրանց հայրենիք՝ այստեղի դէպքերի մասին, որպէս զի մահմեդականները չը գործվեն և նրանց դարևոր եղբայրական կապերը հայերի հետ չը խախտվեն սիրաւոր Շահի պետութեան մէջ»:

Մուշեղեան

Թիֆլիսի թեմակալ առաջնորդին Հին-Նախըջանից, փետրվարի 22-ին հեռագրում են հետեւեալը:

«Այսօր երեկոյեան կայացաւ բազմամարդ ժողով կազմված հասարակութեան բոլոր խաւերի ներկայացուցիչներից տեղական հայ և մահմեդական հոգեւորականութեան մասնակցութեամբ: Այդ ժողովում միաձայն յայտարարվեց, որ չը կայ որ և է հակառակութիւն հայերի և մահմեդականների միջև և այն համոզմունքը յայտնվեց, որ եղբայրական յարաբերութիւնները նրանց մէջ խախտված երբէք չեն կարող լինել:

Քաղաքագլուխ Սան-Նախիջևանսկի, Գարեգին վարդապետ, Շեյխ Բէրիւմ Դադի Սիւննի-Չաղէ»:

(Նոյն հեռագիրը ուղարկված է նոյնպէս Շեյխու լիւթալին: Թիֆլիսի ազնուականութեան պարագլխին և Թիֆլիսի քաղաքագլխին:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՏԵՆԿԻՆՈՒԹԻՒՆ ԳՈՒԹԱՅԻՆԻ ԵՒ ԵՐԵՎԱՆԻ ԴԵՊՐԵՍԻ ՄԱՍԻՆ

Փետրվարի 14 ի առաւօտեան Գութայիսում անդալկան արական գիմնալիայի աշակերտներ, հաւաքված գիմնալիայի մօտ, իմանալով պարագմունքների դադարման մասին, աղմուկով անբաւականութիւն յայտնեցին և ցրվեցին իրանց տները: Այդ ժամանակ նրանցից մէկը կոտորեց շէքի դասն երկու ապակիները: Իսկ բէլական դպրոցի աշակերտները, երբ նրանց յայտնեցին դասերի դադարումը, մտան դպրոցի բակը և, կազմելով 200 հոգինոց մի խումբ, սկսեցին «ուրա» կոչել, պարզեցին 2 կարմիր դրօշակ, ատրճանակներ արձակեցին, որի ժամանակ պատահաբար վիրաւորվեց 6-դ դասարանի աշակերտ Ալեքսանդր Կոստանով: Այդ տեղ գտնվող պրիստաւ ուղեց մտնել դպրոցի բակը գործողութիւնով միասին, բայց դիմելու տօրը խնդրեց չանել այդպիսի բան, խոստանալով ինքը հանգստացնել: Դպրոցից դուրս գալով, բէլականները հաւաքվեցին Բալխանսկի փողոցում, մօտ 200 մարդ, որոնց հետ միացան շատ գիմնալիայից: Այդ ամբողջը, երբ գով և աղմուկով, դիմեց դէպի ս. Նովոէի իգական դպրոցի շէքը, ուր նրանց դիմաւորեց ուսուցիչները և ուրիշ պրիստաւի հետ միասին, աշակերտների մի մասը փախել են իրանց տները, միւս մասը մօտ 70 հոգի, ձերբակալվել և յանձնվել իրանց դիրեկտորներին, որոնք նրանց ազատ թողին՝ անհիւ խօսք առնելով, որ այլ և ոչ մի անկալութիւն չեն առաջացնում: Յետոյ օրվայ և երեկոյեան ֆինացած ժամանակը բէլականները հաւաքվել էին բուլվարում և զլխաւոր փողոցներում, բէլովկէները արձակելով, և չէին կատարում ուսուցիչների պահանջը՝ ցրվել և տները գնալ:

Երեկոյեան ժամը 5-ին երիտասարդների մի մեծ խումբ, որին միացան մի քանի գործակատարներ, 200-ից աւելի մարդ, սկսեց բաժիր հետեւի և ատրճանակ արձակել սարածիկներին պահակի վրա, որից վիրաւորվեցին երկու ձիւր: Սարածիկներն էլ, ստիպված՝ կրակ բաց արին ցուցարարների վրա: Ամբողջ երեկոյի ընթացքում բուլվարի կողմից, տների լուսամուտներից և պատշգամբներից կրակ էին անում կազակների և սարածիկների վրա, որը դադարեցնելու համար, ստիպված դիմեց զենքի: Մի քանի կազակներ ստացան բարեբեք բաւական զօրեղ վէրքեր, իսկ ցուցարարներից սպանվեց գործակատար Տեվդորաձէն և ծանր վիրաւորվեց Սաբուրգալիեան արհեստաւորը, գործակատար Բօկէրիան և թեթիւ վէրք ստացան գիմնալիայի Գօգորէրիձէն, բէլական 2-րդուն և ծառայ Բաբանաշվիլին:

Փետրվարի 19-ին Երևանում, երեկոյեան ժամը 7-ի մօտեւ, հանահայապետի տան ճանապարհին, խնջալի մի քանի հարուստով անյայտ յանցաւորները սպանել են հանահայ

գական Թիշկ Ուրադովին: Ինչպէս երևում է, սպանութիւնը կատարվել է քաղաքական նպատակով:

Փետրվարի 20-ի առաւօտեան ժամը 11-ի մօտեւ, փայտի հրապարակի վրա, Լեւոն մահմեդականների կուցին և իրար վրա կրակ արին: Այդ պատճառով աղմուկ բարձրացաւ, շրջապատ տներից և խանութներից կրակ արին, մեծ մասով դէպի օդը: Սպանվեցին 3 հայ և մի թուրք, վիրաւորվել են մի տեղացի հրէա, 2 մահմեդական և 7 հայ: Անմիջապէս խառնակութեան տեղը եկած հերթապահ վաշտը, ոստիկանութիւնը և սարածիկները դադարեցին անկարգութիւնները: Նահանգապետը զօրքերի հրամանատարի հետ միասին, հայոց վիճակաւոր առաջնորդի, քաղաքագլխի, հայ և մահմեդական հասարակութիւնների ներկայացուցիչների հետ միասին շրջեցին քաղաքը, որից յետոյ քաղաքն, ըստ երկոյթին հանգստացաւ:

Փետրվարի 21-ին ոստիկանութիւնը, պատաւոր հայերի և մահմեդականների հետ միասին, վաղ առաւօտից շրջում էին քաղաքում և շուկաներում. ամէն ինչ խաղաղ էր: Առաւօտեան ժամը 10-ի մօտեւ քաղաքում մի քանի անգամ կրակ բաց արին. իսկոյն քաղաքի զանազան մասերում հրաձգութիւն սկսվեց: Անկարգութիւնները 1/2 ժամով մէջ խաղաղացին ոստիկանութիւնը և զօրքերը: Վաճառատները փակվել էին: Այդ օրն սպանվեցին 7 մահմեդական և 1 հայ. վիրաւորվեցին 12 մահմեդական և 6 հայ, Հանգստութիւնն սպանութիւնը համար նահանգապետը, բերդապահ զօրքի գլխաւորի հետ համաձայնվելով, նշանակեց քաղաքի մէջ ուժեղացրած պահպանութիւն զօրքերով, բացի ոստիկանական պահակներից: (ԲԱԵԻ):

ԵՐԵՎԱՆԻ ԽՈՒՈՎՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Փետրվարի 21-ին Մեր նախորդ նամակով հաղորդեցինք երեկվայ խոտիւղութիւններից մի քանի անկապ, հատուկ կտոր տեղեկութիւններ: Մեր նկարագրածը այն եղելութիւններն էին, որոնք տեղի ունեցան մինչև ցերեկուայ ժամը 3-ը: Եւ մինչդեռ արդէն վտանգը անցած համարվելով, այսօր, պատրաստվում էինք մի քանի ճիշտ տեղեկութիւններ հաղորդել երեկվայ անցքի մասին, այսօր տեղի ունեցաւ երեկվայ դէպքի կրկնութիւնը աւելի մեծ չափով, և սարսափն ու յուզումը զգուման հետ միասին այնպիսի լարված և տենդային դրութիւն ատուլ բերին, որ միանգամայն մոռացնել տուին երեկվայ դէպքերը:

Երէկ ժամը 3-ից յետոյ դրութիւնը գնալով խաղաղվեց, թէև փողոցները ամբողջապէս լիքն էին ժողովրդով, ի հարկէ, հայ ժողովրդով, բայց որևէ միջադէպ տեղի չունեցաւ, բացի այն մի թեթիւ շփոթ առաջացող լուրից, որ տարածվեց «Սլաւոգլայում» իբր թէ տեղի ունեցող ընդհարման մասին, և որը, ինչպէս պարզվեց, վերջացել էր մի հայի և մի թուրքի մէջ տեղի ունեցած ընդհարմամբ: Գիշերը անցաւ ոչ միայն խաղաղ, այլև շատ լուռ կերպով:

Ժամի 7-ից յետոյ փողոցներում մարդիկ չկային, փողոցներում եղող բոլոր խանութները փակ էին և տան դռներ ամբողջապէս փակ: Առաւօտը բացեց միմիայն. ամբողջ գիշերը տեղացող ձիւնը նստած էր հաստ շերտով: Ըստ երկոյթին ամէն ինչ վերջացած պէտք էր համարել:

Ժամը 7-ին դուրս եկալ փողոց, հետաքրքրութեամբ անցալ խանութների շարքի առաջով մինչև «Չառաբ» քարվանսարայի մօտեւ, ուր երէկ, թուրքերը սպանել էին մի ծերունի հայի—ծանուցադրի բաժանող Բաբուրին: Դեռ նոր նոր դուրս էին գալիս անվտանգ դէպքերով հայեր և թուրքեր, որոնք երկուդի տակ և դէպի միմեանց անվտանգութիւն տածելով, չէին համարձակվում խանութները բաց անել: Երեկոյն երեկվայ ընտրված մար-

դիվ և նրանց յորդորները տպաւորութեան նրանք ձօնաւորուած են կողակներին, հոգաւորով տակ խանութները սկսեցին բացվել: Մենք մի խօսում նրանց հետ և դառնալ շարունակուած քանի հոգի գրաւուած էին խօսակցութեամբ իրանց ճանապարհը՝ բազմաժան զայրերի պէս երէկվայ ցաւալի զէպերի մասին: Դեռ ևս նոր որսեր որոնելով:

Կոտորածից յետոյ մենք գնացինք Շամա- խու թաղը: Այդ թաղի տեսքը միայն սոսկուած է աղբուած մարդուն. կարծէք երէկ զեռ կան- գուն չէին այդ տները և իրանց մէջ կենդանի մարդկանց չէին պատապարտուած: Երեսուներ չափ սենեակներ հաշուեցինք, որտեղ ոչ մի կենդ- նի չունէ, տնային իրերից ոչ մի թել չը կար- մենք տեսնել միայն արեան մէջ շաղախված գիւղերի և մերկ պատեր:

Այն մի մայր արիւնձաթ ալ ընկած, նրա մօտ մորթված երեխան, իսկ ընչ հեռու՝ երկու տղաներ կանգնեցին կտրատած դիակներ: Այն մի ուրիշ բնակարան. այնտեղ ձայն, ծագուն չը կայ, որովհետեւ յատակին փռված են տասից աւելի սեծ ու փոքր, մինչև անգամ մի քանի ամսական երեխայի դիակներ, և այսպէս շա- րունակ, ուր նայում ես, մահն ու աւերածն է թաղաւորում:

Զօհերի թիւը դժուար թէ կարելի լինի մօ- տաւորապէս որոշել, որովհետեւ բազմաթիւ ընտանիքներ ամբողջովն բնակչի լինելով, ոչ ոք նրանց թիւ մասին չէ կարողանում ու- չինչ ասել. վերջապէս կան բոլորովին այր- վածներ և հորերի մէջ թափվածներ:

II

Այժմ կը տամ մի քանի ակնարկներ իմ պատմածներից կտորներ: —Ես բազմաթիւ ծանօթիս խանութներ էի, պատմում է մեր հարեան Յովհաննէսը, —յան- կաւ լալեցին ատրճառակները պայթեցինք և մեր աչքերի առաջ փռվեցին մի քանի դիակ- ներ: Պատմութեան իսկոյն փակեցին. ես մտայ մի ծանօթ թիւրքի խանութ, որը խոստացաւ ինձ ազատել: Ես կարողանում էի դառն ձեղ- լով դիտել փողոցում կատարվածը: Ուրեմն յարձակվեց մեր դէմուդէմ գտնված դերձակի արհեստանոցի վրա. դանակը կտրեցին և հա- լիւրից աւելի արձակած գնդակներով սպա- յեցին լինի հողը. յետոյ թալանեցին ամեն բան, մերկացրին դիակները և ոտները: Ընտ- լով, քաշ տուին փողոցի ցեխի մէջ: Իրիկնաղէ- մին ես, նկատելով ոստիկանապետին, դուրս եկայ իմ թաղաւորի և ընկայ նրա ոտները, ա- դաչելով ինձ տուն ուղարկել: Նա ինձ յանձ- նեց պրիստաւին, որը մինչև թաղային ոստի- կանատունը տանելով, մեզ ուղեկցող ոստի- կաններին զանազան կողմեր ուղարկեց, իսկ ինձ հրամայեց դուրս գալ փողոց և մենակ տուն գնալ: Ես շատ աղաչեցի, լաց եղայ, բայց իրգու. յուսահատութիւնիցս դուրս եկայ փո- լոստացալով վաճառի, որից յետոյ միայն նրանք ինձ տուն հասցրին:

Կին ատամնաբոյժ Կրասով պատմում է, որ երկուշաբթի օրը առաջին պայթեցնեց լսե- լուց անմիջապէս յետոյ, իրանց բազմ ընտրի հարեան, մէկ ընտանիքի տէր մի հայի դիա- կը. փողոցում գտնված կենդանի մնացած հա- յերից շատերը փախչում, մտնում են նրա բնակարանը: Նա ամենայն հոգաւորութեամբ ընդունում է նրանց իր մօտ: Բազում ապրող ուսուցիչները ևս նկատելով այդ ստի- պում են նրան դուրս վազել: Ապաստան գը- տած հայերին, սպանուելով, հակառակ դէպ- ընում, խուժանի վայրենութիւններին մատնել նրա բնակարանը և իրան: Բայց նա ուշք չէ երթնում նրանց ատածների վրա, որի հե- տեւեւը այն է լինում, որ մի քանի գնդակ- ներ, դանակներ ու պատուհաններ ծակելով, ներս են ընկնում սենեակ:

Ռեալական դպրոցի Սարգսեան աղագնուծով մի աշակերտ պատմում է, որ երկուշաբթի օր նահանգապետը գնալով իրանց դպրոցը, աշա- կերտներին խուժել խուժ կողակներին է յան- ձնում տուն հասցնելու: Այն խմբին, որի մէջ ինքն էր գտնվում, ուղեկցում էին մի քանի կողակներ. վերջիններս նահանգապետի հրա- մանի համաձայն, պէտք է նրանց յանձնէին մի օֆիցէրի: Երբ նրանք նշանակված օֆիցէրի մօտ են հասնում, վերջինս կողակներին դա- նազան կողմեր ուղարկելով, աշակերտներին ալ ևս չէ պահպանում և սրանք կրկին մի կերպ զանազան կողմերով վերադառնում են դպրոց:

III

Փետրվարի 7 ին, ես թատրոնում էի, երբ կոտորածը սկսվեց: Պատուհանից տեսնում էի, ինչպէս խուժել-խուժել թուրքեր ատրճառակ- ները ձեռքներին անցնում էին մեր առաջով, առանց քաշվելու ոստիկաններից և սրանց ներկայութեամբ, աշխարհ, օրը ցերեկով ան- լուրի մարդկանց արի նն էին թափում: Մինչև ժամի 3-ը սպասում էի թատրոնում, ուղում էի գնալ տուն, կարծելով տան աւելի ապա- հով լինելու: Դուրս գալով փողոցը, պատա- հեցի օկուպանտին, դիմեցի նրան, օգնութիւն խնդրեցի, որ ինձ տուն հասցնէ (տունս գտն- վում էր երեք թաղ թատրոնից հեռու) աղա- յեցի, պաղատեցի... Բայց «չեմ կարող, եղ- բայր» բացասական պատասխան տալով՝ հե- ապաւ ինձանից... Վճռեցի գնալ և գնացի: Բարեբաղդաբար ճանապարհին ոչ մի թիւրք չը հանդիպեց:

IV

Հասնելով տունս, փակվեցի սենեակում և առանց ձաշելու, առանց նայի շորեր հա- նելու, նստում էի դռնի մոտ: Բայց թիւրքերը մտնում էին դռնից, իսկ նրանք, բարձրացան ատրճառակները և պարպկեցին ալ ու ձախ. ատրճառակի ձայնից լսվեցին վերակից ու ներքեկից: 5 վայրկեան տեւեց այս դրուժիւնը: Դուրս եկան նահանգապետը, զօրքերի հրամանատար Օրբելյանի, կանչվեցին կողակեր և հետակ զօրք: Կրիտիկական ընդհանրացում: Բայց այժմ Աստաֆեան և միւս հայաբնակ փողոցներում խուժված է հայ ժո- դովուրդը, թէև կարգը ոչ մի կերպ չէ խան- դարվում:

Առ այժմ հիւանդանոց տարվել են 15 վիրա- ւորներ, որոնցից 5 հայ և 10 թուրք, և 4 սպան- ված թուրքեր: Ասում են իբր Դամբուրաղում 6—7 սպանվածներ կան, սակայն լուրը ստուգ- ված չէ:

Այսօրվայ դէպքի առիթը միտնալով այն ան- բացատրելի է մնում. սկսում են, որ «Աստա- խանայում» մի զայրօրհանայից բերաններ դուրս բերին թուրքերը և գնդակահարեցին մի հայի և այդտեղից սկսվեց խուժութիւնը: Պատ- մում են և այն, որ իբր մի քանի թուրք հա- մալների հանաքով ըմբռնաբար եղել է այսօր- վայ աղմուկի պատճառը: Որքան էլ ծիծաղելի ստի- անքներ, բայց, չը պէտք է ուրանալ սատա- նայի ներկայութիւնը, որ սերմանել է այս սոս- կալի երկպառակութիւնը մեր մէջ և մեր այս կրայրատար գործողութիւնների մէջ իր դի- ւային, ինչպէս և առաջ տանում ու հոգիներ որսում, ինչպէս բացատրում էր թուրքերի դա- զին իր իմաստալից քարոզի մէջ:

Շուկան ամբողջապէս փակ է և առևտուրը կանգ առած: Բանկերը փակվեցին դէպքի պատ- ճառով և վճարներ տեղի չունեցան: Մասնա- ժողովի մարդիկ, խմբով ոստիկանատան ա- ռաջ, նահանգապետի և զօրքերի հրամանատար Օրբելյանի հետ խորհրդակցելով ցրվեցին հա- մախմբված տեղերը՝ հանգստացնելու յուզված մարդերը: Երկու կողմից էլ քարոզվում է հա- մերաշխութիւն, և նկատելի են դէպքերից խուսա- փելու շնորհը, բայց ոչ մի երաշխաւորութիւն չը կայ, որ ամենաչնչին մի դէպքը նորից յու- զումներ առաջ չը բերի իր անտեղի և անմեղ զոհերով: Այս օրակցին լսեցին, որ կարգը պահպանելու հրաւիրված մի օֆիցեր գնդակա- հար է արել մի հայի:

Երէկվայ հայ վիրաւորներին մէկը մնում: Երէկ խուժութեան ժամանակ թուրքերը կո- դողակներին մի չուխաչի հայի խանութ, բայց մի շատ համարելի թուրք, Միր-Բարսեղ, վրա հասնելով՝ կարողանում է վերադարձնել տալ ապրանքի մի մասը, որ պահված էր եղի դրա- ցի թուրք խանութներում: Երէկվայ վիրաւոր- ներից մէկը, Վանօ Գեորգեան, վիրաւորվել է նոյն իսկ իր դրացի մասկոթի գնդակից: Որ- քան էլ ամբողջ իր դադարութիւնների մէջ անդուստլ լինի, մենք չը պէտք է մոռանանք գոնե հարեանութեան պարտականութիւնները, ու- ըրոնք այս երկու դէպքերում նկատվում են խախտված թուրքերի կողմից:

Վաղը դարձեալ կը գրեն:

մեղ մարդկանց արի նն էին թափում: Մինչև ժամի 3-ը սպասում էի թատրոնում, ուղում էի գնալ տուն, կարծելով տան աւելի ապա- հով լինելու: Դուրս գալով փողոցը, պատա- հեցի օկուպանտին, դիմեցի նրան, օգնութիւն խնդրեցի, որ ինձ տուն հասցնէ (տունս գտն- վում էր երեք թաղ թատրոնից հեռու) աղա- յեցի, պաղատեցի... Բայց «չեմ կարող, եղ- բայր» բացասական պատասխան տալով՝ հե- ապաւ ինձանից... Վճռեցի գնալ և գնացի: Բարեբաղդաբար ճանապարհին ոչ մի թիւրք չը հանդիպեց:

Հասնելով տունս, փակվեցի սենեակում և առանց ձաշելու, առանց նայի շորեր հա- նելու, նստում էի դռնի մոտ: Բայց թիւրքերը մտնում էին դռնից, իսկ նրանք, բարձրացան ատրճառակները և պարպկեցին ալ ու ձախ. ատրճառակի ձայնից լսվեցին վերակից ու ներքեկից: 5 վայրկեան տեւեց այս դրուժիւնը: Դուրս եկան նահանգապետը, զօրքերի հրամանատար Օրբելյանի, կանչվեցին կողակեր և հետակ զօրք: Կրիտիկական ընդհանրացում: Բայց այժմ Աստաֆեան և միւս հայաբնակ փողոցներում խուժված է հայ ժո- դովուրդը, թէև կարգը ոչ մի կերպ չէ խան- դարվում:

Այժմ կը տամ մի քանի ակնարկներ իմ պատմածներից կտորներ: —Ես բազմաթիւ ծանօթիս խանութներ էի, պատմում է մեր հարեան Յովհաննէսը, —յան- կաւ լալեցին ատրճառակները պայթեցինք և մեր աչքերի առաջ փռվեցին մի քանի դիակ- ներ: Պատմութեան իսկոյն փակեցին. ես մտայ մի ծանօթ թիւրքի խանութ, որը խոստացաւ ինձ ազատել: Ես կարողանում էի դառն ձեղ- լով դիտել փողոցում կատարվածը: Ուրեմն յարձակվեց մեր դէմուդէմ գտնված դերձակի արհեստանոցի վրա. դանակը կտրեցին և հա- լիւրից աւելի արձակած գնդակներով սպա- յեցին լինի հողը. յետոյ թալանեցին ամեն բան, մերկացրին դիակները և ոտները: Ընտ- լով, քաշ տուին փողոցի ցեխի մէջ: Իրիկնաղէ- մին ես, նկատելով ոստիկանապետին, դուրս եկայ իմ թաղաւորի և ընկայ նրա ոտները, ա- դաչելով ինձ տուն ուղարկել: Նա ինձ յանձ- նեց պրիստաւին, որը մինչև թաղային ոստի- կանատունը տանելով, մեզ ուղեկցող ոստի- կաններին զանազան կողմեր ուղարկեց, իսկ ինձ հրամայեց դուրս գալ փողոց և մենակ տուն գնալ: Ես շատ աղաչեցի, լաց եղայ, բայց իրգու. յուսահատութիւնիցս դուրս եկայ փո- լոստացալով վաճառի, որից յետոյ միայն նրանք ինձ տուն հասցրին:

Կին ատամնաբոյժ Կրասով պատմում է, որ երկուշաբթի օրը առաջին պայթեցնեց լսե- լուց անմիջապէս յետոյ, իրանց բազմ ընտրի հարեան, մէկ ընտանիքի տէր մի հայի դիա- կը. փողոցում գտնված կենդանի մնացած հա- յերից շատերը փախչում, մտնում են նրա բնակարանը: Նա ամենայն հոգաւորութեամբ ընդունում է նրանց իր մօտ: Բազում ապրող ուսուցիչները ևս նկատելով այդ ստի- պում են նրան դուրս վազել: Ապաստան գը- տած հայերին, սպանուելով, հակառակ դէպ- ընում, խուժանի վայրենութիւններին մատնել նրա բնակարանը և իրան: Բայց նա ուշք չէ երթնում նրանց ատածների վրա, որի հե- տեւեւը այն է լինում, որ մի քանի գնդակ- ներ, դանակներ ու պատուհաններ ծակելով, ներս են ընկնում սենեակ:

Ռեալական դպրոցի Սարգսեան աղագնուծով մի աշակերտ պատմում է, որ երկուշաբթի օր նահանգապետը գնալով իրանց դպրոցը, աշա- կերտներին խուժել խուժ կողակներին է յան- ձնում տուն հասցնելու: Այն խմբին, որի մէջ ինքն էր գտնվում, ուղեկցում էին մի քանի կողակներ. վերջիններս նահանգապետի հրա- մանի համաձայն, պէտք է նրանց յանձնէին մի օֆիցէրի: Երբ նրանք նշանակված օֆիցէրի մօտ են հասնում, վերջինս կողակներին դա- նազան կողմեր ուղարկելով, աշակերտներին ալ ևս չէ պահպանում և սրանք կրկին մի կերպ զանազան կողմերով վերադառնում են դպրոց:

III

Փետրվարի 7 ին, ես թատրոնում էի, երբ կոտորածը սկսվեց: Պատուհանից տեսնում էի, ինչպէս խուժել-խուժել թուրքեր ատրճառակ- ները ձեռքներին անցնում էին մեր առաջով, առանց քաշվելու ոստիկաններից և սրանց ներկայութեամբ, աշխարհ, օրը ցերեկով ան- լուրի մարդկանց արի նն էին թափում: Մինչև ժամի 3-ը սպասում էի թատրոնում, ուղում էի գնալ տուն, կարծելով տան աւելի ապա- հով լինելու: Դուրս գալով փողոցը, պատա- հեցի օկուպանտին, դիմեցի նրան, օգնութիւն խնդրեցի, որ ինձ տուն հասցնէ (տունս գտն- վում էր երեք թաղ թատրոնից հեռու) աղա- յեցի, պաղատեցի... Բայց «չեմ կարող, եղ- բայր» բացասական պատասխան տալով՝ հե- ապաւ ինձանից... Վճռեցի գնալ և գնացի: Բարեբաղդաբար ճանապարհին ոչ մի թիւրք չը հանդիպեց:

IV

Հասնելով տունս, փակվեցի սենեակում և առանց ձաշելու, առանց նայի շորեր հա- նելու, նստում էի դռնի մոտ: Բայց թիւրքերը մտնում էին դռնից, իսկ նրանք, բարձրացան ատրճառակները և պարպկեցին ալ ու ձախ. ատրճառակի ձայնից լսվեցին վերակից ու ներքեկից: 5 վայրկեան տեւեց այս դրուժիւնը: Դուրս եկան նահանգապետը, զօրքերի հրամանատար Օրբելյանի, կանչվեցին կողակեր և հետակ զօրք: Կրիտիկական ընդհանրացում: Բայց այժմ Աստաֆեան և միւս հայաբնակ փողոցներում խուժված է հայ ժո- դովուրդը, թէև կարգը ոչ մի կերպ չէ խան- դարվում:

Առ այժմ հիւանդանոց տարվել են 15 վիրա- ւորներ, որոնցից 5 հայ և 10 թուրք, և 4 սպան- ված թուրքեր: Ասում են իբր Դամբուրաղում 6—7 սպանվածներ կան, սակայն լուրը ստուգ- ված չէ:

կաններին, հարցութեամբ անել և այն ժամա- նակ կը պարզվէ պատճառները: Իշխան Ի. Գ. Ամիրխորի յայտնում է, որ նա խնդրում էր բոլորին, բազմաթիւ ներկայացուցիչներից որի հետ ինքը խօսել է իր Բագու լինելու միջոցին, բերել իր մօտ այդ պատճառներն իմացողներին: Եթէ այդ անձանց հրաւիրելու մասին լրագրիւններում յայտնենք, այն ժամա- նակ կարող են գալ և գանալան գաղտնի ըն- կերութիւնների անդամներ, և փաստերն այն ժամանակ հարկաւոր, անկողնապահ լուսա- րանութիւն չեն ստանայ: Պ. Թադիանոսեանը պատճառները մէկը համարում է ոստիկա- նութեան և զօրքերի անգործութիւնը կոտո- րածի հէնց սկզբում: Իշխան Ամիրխորի խնդ- րում է կրկին հաղորդել մանրամասն բոլոր փաստերը, որպէս զի նա կարողանայ հաջող պարզելու համար հարցապնդում անել թէ զօր- քի իշխանութեանը, և թէ տեղական ազմի- նիստաբայրային: Պ. Վեդիբով ասում է, որ անհրաժեշտ է ընդհիւ յանձնաժողովին աւելի լայն դիրք տալ: Պ. Սաֆարով յայտնում է, որ զօրքերի աչքի առաջ կողպաւորում էին, սպա- նում էին մարդկանց, իսկ նրանք, բարձրեց երեկ հրաման չունենալով, ձեռք չէին առ- նում միջոցներ: Բաւական էր հէնց սկզբում 300—400 զինուոր ուղարկել և կոտորածը չէր սաստկանայ: Պ. Թադիանոսեանը, Ասէդ բէգ Աղաւիլի խօսքով հաղորդում է, որ վերջինս տեսել է փետրվարի 7-ին առաւօտեան, թէ ինչպէս սարից իջնում էին ցնցոտիներ հա- զած, բայց զինուորական բերանականներով և օֆիցէրական տեսակի նոր բեզլովներով 50—60 մահմեդականներ— և ապա հարց է տալիս, թէ ով տուեց նրանց այդ բեզլովե- րները: Իշխ. Ամիրխորի յիշեցում է, որ Ա- լեքսանդրօպօլում և Կարսում տեղի են ունե- ցած արքունական զենքի դողութիւններ և որ վաճառականները Նիժնի-Նովոգորոդում զէնք էին գնել Թիֆլիսում ծախելու համար և ա- սում է, որ յայտնի է, թէ ով է գողացել այդ զէնքը և թէ ազգաբնակչութիւնը ինչպէս է ձեռք բերում զէնքը: Պ. Հալիբով մանրամասն պատմում է առաջին, հատ-հատ դէպքերի պատմութիւնը, հայի ձեռքով մահմեդականի սպանութիւնը և հակառակը, պատմում է մի հայի, ինչպէս ասում են կոմիտէի անդամի հոյակապ, գեմատարաւ թաղման մասին, որին սպանել էր մի մահմեդական, ապա մահ- մեդական կալանաւորի սպանութեան յայտնի պատմութիւնը յունվարի 12-ին, որի դիակը վրա հայելը ետացրած շուր էին անել: Պա- րպետի վրա, փետրվարի 6 ին ազգեցիկ մահ- մեդական Բարսեղի սպանութեան պատմու- թիւնը, որին շրջապատեցին եկեղեցուց դուրս եկող հայերը, և հասցրին նրան մէկ գնդակի և երկու խանչովի հարուածներ (պրկուրօրը հաստատեց): Մարդապաններին ծածկելին: Դրանից առաջ սկսվեց: Նրա խօսքով, ամբողջ տարին խնդիրներ հայեր ասում էին նրան, որ իբր թէ մահմեդականները կամենում են կոտորել հայերին, որ ոստիկանութիւնը իբր թէ նրանց դրոյում է: Այն հարցին, թէ Բրտե- ղից ունեն զէնք մահմեդականները, պ. Հալիբով պատասխանեց, թէ ինչն էլ է թաղանթում, որ մահմեդականը, որքան էլ նա աղքատ լինի, միշտ զէնք ունի. նա ընտելացած է արի- նալի վերիտաւորութեանը և այդ զէնքը յա- ճախ ծառայում է նրան հէնց մահմեդակա- նից վրէժը լուծելու համար: Ղազին ասեց, որ չար մարդիկ միշտ աշխատում են դատարկ ընտելից միշտ խոշոր գործ տեսնելով, ցանկա- նալով օգտվել դրանից կողպաւորով կամ այլ միջոցով: Պ. Ղուկասեան ասում է, որ բոլորը, նախ քան պալարը ծակելու, պարտաւոր է հետազոտել հրաւիրին, և այդ պատճառով այստեղ ևս չէ կարելի չը շօշափել ընդհանուր պատճառները: Իշխան Ամիրխորի կրկին ան- զամ խնդրից թողնել այդ «ընդհանուր պատ- ճառները», որոնք ոչ մի կապ չունեն տեղա- կան բնակչութիւն ունեցող եղած դէպքերի հետ: Պ. Վեդիբով տեղական ոստիկանութեան անգործութիւնը լուսաբանելու համար մատ- նացրեց անում, թէ մինչև այժմ Բագուում ու- րան սպանութիւններ կային, որոնք մնացի- են առանց արձանագրութիւններին և առանց դատարանի: Գաղաքագլուխը, խօսելով տեղա- կան ոստիկանութեան թուրքութեան և անգոր- ծութեան մասին վշտալի դէպքերի ժամանակ, յայտնեց, որ նահանգապետ իշխան Ս. Ա. Նալաչիձէ իր ներկայութեամբ տեղիքով պահանջում էր հէնց սկզբում զօրքի օգնու- թիւնը, խնդրում էր վերաորակա իշխանու- թեանը բաժանել եղած դրամատներ փոքրիկ խմբերի, որին պատասխան ստացաւ, որ զին- ւորական իշխանութիւնը իրաւունք չունի բա-

մեղ մարդկանց արի նն էին թափում: Մինչև ժամի 3-ը սպասում էի թատրոնում, ուղում էի գնալ տուն, կարծելով տան աւելի ապա- հով լինելու: Դուրս գալով փողոցը, պատա- հեցի օկուպանտին, դիմեցի նրան, օգնութիւն խնդրեցի, որ ինձ տուն հասցնէ (տունս գտն- վում էր երեք թաղ թատրոնից հեռու) աղա- յեցի, պաղատեցի... Բայց «չեմ կարող, եղ- բայր» բացասական պատասխան տալով՝ հե- ապաւ ինձանից... Վճռեցի գնալ և գնացի: Բարեբաղդաբար ճանապարհին ոչ մի թիւրք չը հանդիպեց:

Հասնելով տունս, փակվեցի սենեակում և առանց ձաշելու, առանց նայի շորեր հա- նելու, նստում էի դռնի մոտ: Բայց թիւրքերը մտնում էին դռնից, իսկ նրանք, բարձրացան ատրճառակները և պարպկեցին ալ ու ձախ. ատրճառակի ձայնից լսվեցին վերակից ու ներքեկից: 5 վայրկեան տեւեց այս դրուժիւնը: Դուրս եկան նահանգապետը, զօրքերի հրամանատար Օրբելյանի, կանչվեցին կողակեր և հետակ զօրք: Կրիտիկական ընդհանրացում: Բայց այժմ Աստաֆեան և միւս հայաբնակ փողոցներում խուժված է հայ ժո- դովուրդը, թէև կարգը ոչ մի կերպ չէ խան- դարվում:

II

Այժմ կը տամ մի քանի ակնարկներ իմ պատմածներից կտորներ: —Ես բազմաթիւ ծանօթիս խանութներ էի, պատմում է մեր հարեան Յովհաննէսը, —յան- կաւ լալեցին ատրճառակները պայթեցինք և մեր աչքերի առաջ փռվեցին մի քանի դիակ- ներ: Պատմութեան իսկոյն փակեցին. ես մտայ մի ծանօթ թիւրքի

Անա ինչով ենք միմեքարկում դառնութեան, սուգի այս ծանր օրերում:

Ո՞վ էր Մ. ՂԱԽՈՐ

Բազմի ներկայ իրականութիւնը այդ հարցն է դրել մեր առաջ. պարզ ու անխուսափելի հարցը...

Մաղադ էր Բագուն—Վոլկասի տնտեսական սիրտը. կեանքը եղած էր այնտեղ. հայ, թուրք, առաջ, վրացի և ուրիշ ազգեր կողք կողքի տուած ապրում էին հաշտ, աշխատում էին առանց մի որ և է թշնամութեան, առանց փոխադարձ ատելութեան:

Բայց ահա յանկարծ, կարծես մի կախարհական զաւազանի հարուստով փոխվում է իրականութիւնը. թուրք ամբողջ բերդանկաւ ներով ու ատրճանակներով սպառազինված յարձակվում է իր դարաւոր հարեանի՝ հայ ազգաբնակչութեան վրա և կոտորում է, աւերում է, այրում և թալանում:

Իսկ ինչ է անում հայը. նա միայն տեղ տեղ ինքնապաշտպանութեան նշաններ է ցոյց տալիս, իսկ ընդհանուր առմամբ փախչում է, թաքնվում, գութ ու պաշտպանութիւն աղերսում: Բայց նրան զթացող չը կայ, պաշտպանող չը կայ: Նա թողնված է ճակատագրի հաճութիւն. իսկ այդ անողոր ճակատագիրը երբեք օր շարունակ ըստում է հարիւրաւոր անմիջ գոհերի արեւել, երեք օր շարունակ սարսափ ու սոսկում է տարածում ամեն կողմ, մինչև որ փողոցներում հնչում է հայ և թուրք հոգեբանականութեան կոչը:

— Բարա՜ղ, բարա՜ղ, հաշտուցեցինք, հաշտուցեցինք...

Հաշտութիւն. ո՞րքան գեղեցիկ, ո՞րքան հոգեպարար խօսք է դա. սակայն խօսքը այնքան էլ խոր ազդեցութիւն չէ թողնում սարսափահար եղած ժողովրդի վրա: Նա փախչում է, անվերջ փախչում. միայն հինգ օրվայ ընթացքում (7—12)—Բագունի հետնում են 10,000 հոգի և դեռ հոսանքը կանգ չէ առել:

Սլոժ մեռած է Բագուն. կեանքը չէ եղում. գոծերը չեն շարունակվում. այլ և փայտ չը կայ մարդկանց երեսին. ահն ու սարսափն է ամեն կողմ թալանաւորող:

Եւ ամեն անգամ, երբ մարդ լսում է ակա-նատեանների պատմութիւնները, երբ թերթի-րում կարգում է սարսափների նկարագրու-թիւնը, մի և նոյն հարցն է առաջ գալիս.

— Ինչո՞ւ, ինչո՞ւ համար կատարվեց այդ ա-մենը. ո՞վ էր մեղաւորը...

— Ուսումը, ստոր ձեռքն է մեղաւոր, կրկնում է թուրք ինտելիգենցիան իր ճառերի մէջ. հայի և թուրքի մէջ ոչ ազգային և ոչ էլ կրօ-նական թշնամութիւն գոյութիւն չունի:

Բայց դրա հետ միասին թուրք գրողները քարոզում են *) լուել. բաց չանել սոսկալի փաստերը, շորովհետեւ նրանք կարող են վատ ազդել նեարդերի վրա...

Բայց միթէ արդէն, ուշ չէ «քնքոյշ նեարդերի» մասին մտածելը, երբ հարիւրաւոր գո-հեր են ընկած, հազարաւոր սրտեր են խոցո-ված և անթիւ անհամար նեարդեր կտրաւորված:

Այժմ անհրաժեշտ է անել առաջ քաշել դառն իրականութիւնը իր ամբողջ մերկութեամբ. անհրաժեշտ է ընել չարիքի հիմնական պատ-ճառները, որպէս զի հնարաւոր լինի նրա ար-մատները ոչնչացնել:

Հայը, կոտորված, արիւնով շաղկապված հայը կարող է յանուն եղբայրութեան ներել իր հարեանին, նոյնը կարող է անել և թուրքը, բայց դրանով հարցը չէ լուծվում, ապագայի վտանգը չէ հեռանում:

Կատարված դէպքերը, հանդիսօրէն կնքված հաշտութիւնը բարոյական մի մեծ պարտա-կանութիւն են դնում մեզ բոլորիս և «նոյն-պէս թուրք հոգեբանականութեան, ինտելի-գենցիայի ու ամբողջ ազգաբնակչութեան վրա:

Մենք մինչև վերջը, ամեն տեղ և ամեն կերպ պէտք է քարոզենք համերաշխութեան՝ եղբայ-րութեան վերջ գաղափարները և դրա հետ միասին պէտք է անկեղծօրէն բաց անենք կա-տարված փաստերը, որպէս զի հնարաւոր լի-նի պարզել թէ ո՞վ եւ մեղաւոր, թէ որտեղ է չարիքի բուն պատճառը:

Ե. Թափեան

ԲԱԳՈՒԻ ԱՂԵՏԻ ԶՈՂՆԵՐ ՕՒՑ Ն

Ստացանք Առաջնորդարանի յանձնա-դրին յանձնելու համար 1. Կարի դարբնների համաքարութիւնից 31 ր. 53 Կ., որ նուրբի են հետեւեալ անձինք. Մահ. Կ. Թորոսեան, Յ. Գէ

որգեան, Գ. Քեալարեան, Ս. Սաւաթեան, Ս. Սարգսեան, Ա. Վասիլեան, Հ. Բեատրեան, Ղ. Մինասեան, Յ. Զաքարեան, Բ. Մ. Օհան-նէսեան, Ս. Յարութիւնեան, Գ. Զորանեան, Ս. Մանուկեան, Ս. Օհանիսեան, Յ. Օհան-նիսեան, Ա. Գրիգորեան, Ս. Կարապետեան 1-ական ր., Գանձանակի փողից աղբտուայ 9 ր. 35 Կ., Մ. Մակարեան 1 ր. 20 Կ., Կ. Տէր Ռաֆայէլեան 20 Կ., Ա. Նալճեան 40 Կ., Մ. Սպարեան 40 Կ., Կ. Մելիքեան, Ս. Մե-րոպեան, Գ. Ղազարեան, Մ. Պուրաբեան, Յ. Նալբարեան, Յ. Յարոսեան, Զ. Թաթու-խեան 50-ական կոպէկ 2. Կարսի հիւանդի հա-մարութիւնից, որ նուրբի են. Գ. Մալխա-սեան 5 ր., Թ. Աղճառեան 3 ր., Ս. Սահ-րէլեան, Մ. Մ. Մկրտչեան, Մ. Ափոյեան, Ղ. Աւլյան, Ս. Զարեհեան, Ա. Կազմեան, Մ. Մանուկեան, և Յ. Շաշիբոյեան 2-ական րուբլի. Ա. Սահմարեան 1 ր. 50 Կ., Մ. Ղո-սեան, Հ. Քաճարեան, Յ. Փղարեան, Մ. Մու-րադեան, Ս. Վաղյան, Յ. Տնկոզեան, Գ. Քոթանճեան, Զ. Զատիկեան, Յ. Գէորգեան, Ռ. Նէր-Կարապետեան, Հ. Օհաննիսեան, Մարաթ, Մ. Կ. Աղամեան Ս. Վաղյան 1 ական ր., Ա. Յակոբեան, Մ. Տատեան, Յ. Յակոբեան, Ս. Ղազարեան, և Մ. Քոթանճեան 50 ական Կ., Ս. Յակոբեան 20 կոպէկ 3. Յովսէփ Տիգրանեանից 50 րուբլի, 4. Զորաբեան և Սուլիսեանից Սուրբական տանից 50 րուբլի (Այդ գու-մարները յանձնեցին իսկոյն): 5. Եղբ. Մելիք-Մարութեանից 20 րուբլի 6. Ս. Մանու-կեանի հաշտապահական կուրսերի աշակերտ-ներից Վաչէի հաւաքած 12 րուբլի 35 կոպ. (առանց ազգի խտրութեան) 7. Կ. Վար-ձեանի միջոցով հաւաքած 69 րուբլի, 8. Ի-սահակ Աղւորեանի ձեռով հաւաքած (Սան-քեանի) 80 րուբ. 30 Կ. 9. Ալեքանդրօպօլում Վարդանեանի ձեռով հաւաքած 11 ր. 74 Կ. 10. Սարգիս Բոկայեանից (Ախալքալա) 5 ր. 11. Սոյիցի, Ա. Յակոբեանի ձեռով հաւաք-ւակած 71 ր. 55 Կ. 12. Դարաբելիսայից Սո-րէն բաժ. Սահակեանից ձեռով հաւաքա-կած 158 ր. 13. Գարեգին Մանուկեանից (Կարա) 3 ր. 14. Ս. Դարաբելիսայից (Դղ-յաթիսի գիւղ) 5 ր., 15. Բժ. Վարդանեանից (Ներքին Ախալ) 5 ր., 16. Օրդուրաբից, Յակ. Տէր-Յակոբեանի ձեռով հաւաքանկած 9 ր. 85 Կ. 17. Բանանց գիւղից Սփիւս Բարդա-սարեանի ձեռով հաւաքանկած 10 ր. 84 Կ. 18. Գրիգ. Յովհաննէսեանից (Գանձակ) 5 ր. 10. Երևանից, Գարբէլ Սմարթեանի ձեռով հաւաքած կոնսիստորիայի հայ ծառայողներից 10 ր. 50 Կ. 20. Ենթ Տէր-Արիստակէսեանից (Երևան) 5 ր. 21. Լազարեանից, Մինաս Նա-րինեանի և Յովհաննէ Օթարեանի ձեռով հաւաքանկած 80 ր. 25 Կ. 22. Սահակապ գիւղից, ուսուցիչ Ղ. Մելիքեանի ձեռով հա-ւաքած 30 ր., 23. Մեծ Դարաբելիսայից Թ. Սահակեանի ձեռով հաւաքանկած 16 ր. 25 Կ. 24. Բաթումից Միհրանեանի ձեռով հաւաքած 25 ր., 25. Էլմիսեանի ձեռարանի ուսանողներից 10 ր., 26. Կարսից Արաշեանի ձեռով հաւաքած 20 ր., 27. Ուրբ. Մարու-թեանից (Կարա) 2 ր., 28. Ալեքանդրօպօլից Յարութիւն Գիւրումեանի ձեռով հաւաքած 15 ր., 29. Մ. Գարսեանից (Գանձակ) 3 ր., 29. Ալեքանդրօպօլից Միք. Սամադոյեանի ձեռով հաւաքած առաջնորդարանի յանձնաժողովին յանձնելու համար 73 ր., 30. Բաթումից Ալ-Բանդարեանի ձեռով երկաթագործ արհես-տանոցներից հաւաքած 24 ր. 05 Կ., 31. Գա-լաթի ինի սանտրական տան ծառայողներից հաւաքած 26 ր. 60 Կ., 32. Բորչալուի Եկա տերիտորիայից հաւաքած 24 ր. 20 Կ.: Ընդհանուր գումարը նախկին ստացվածների հետ միասին 5863 ր. 23 Կ.:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Ալեքսանդրօպօլ, փետրվարի 16-ին
Բագուն պատահած վերին աստիճանի սրտածմբիկ և անօրինակի իր անհաշտութեան հրապարակումը, որոնց զոհ գնացան մեր անմեղ եղբայրները, խորը կերպով ցնցեց մեզ Ալեք-սանդրօպօլի հայ գործակալատերերին, ուստի ուղարկելով ընդ մին 73 րուբ. խնդրում ենք քնդուել մեր այս չնչին լուծան, յանձնե-լու Թիֆլիսում կազմված և Վիսպապետ Հայրա-պետից հաստատված մասնաժողովին: Հան-գանակված է ներքոյից անձինքներից, որոնց անուանացուցակը յուսով ենք չէք մերժի տպագրելու ձեռ պատուական թերթի կշիռից մէկուս:

Մ. Առաքեան, Մ. Ծատուրեան, Կ. Կարապետեան, Բ. Հալի-Արաս օղի 3-ական րուբ. Մ. Ստամբոյլեան, Վ. Զորեան, Մ. Զաքա-րեան, Ա. Դանիլեան, Հ. Փաշեան, Յ. Զանի-րեան 2 ական րուբ. Գ. Ամարեան, Մ. Մոթաֆեան, Ն. Մկրտչեան 1 ր. 50-ական Կ. և Շախիսեան, Ս. Սարգսեան, Վ. Քիչիշեան, Գ. Տէր Մարթեան, Կ. Կարապետեան, Կ. Բարբաղեան, Կիւրեղեան, Մ. Կիրակոսեան, Մ. Տէր Կարապետեան, Յ. Ստեփանեան, Պ. Սո-րոսեան, Ա. Գիւտարեան, Մ. Ամիր Ղազար, Գ. Դանիլեան, Յ. Մ. Յակոբեան, Գ. Թոմասեան, Մ. Գէորգեան, Վ. Արիստակէս, Ա. Աւտիսեան, Ա. Մատիքեան, Վ. Ներսիսեան, Յ. Գէորգեան, Մ. Գալուստեան, Յ. Թափեան, Աղաթեան, Ա. Նալճեան, Յ. Մեքիսեան, Բ. Բալեյալիլի, Յ. Փղարեան, Մ. Արի օղի 1 ական րուբ. Բ. Բարաբրեան, 60 Կ. Ա. Մինասեան, Ա. Բրդեան, Ս. Լազարեան, Ս. Հովեան, Մ. Ֆարստեան, Տ. Նալբարեան, Ս. Յակոբեան, Հ. Պետրոսեան, Ա. Կարապետեան, Գ. Մանուկեան, Ե. Կիրակոսեան,

Տ. Վարդանեան, Յ. Ալուրեան, Հ. Մինասեան, Ս. Աղովմեան, Ա. Կոստանեան, Հ. Հարապե-տեան, Մ. Սարգիսեան, Ս. Թուրքաբեան, Ե. Ենգլեան, Վ. Յակոբեան, Ա. Ելօսեան, Վ. Քոթեան, Ա. Բարսեղեան, Մ. Յարոյեան 50-ական Կ., Ա. Սերովեան, Ս. Տէր-Աղամեան, 40-ական Կ., Գ. Յարութիւնեան, Ս. Կարապետեան 30-ական Կ.:

Ի դիմաց գործակալատերերի Միքայէլ Ստամբոյլեան

ՆԵՐՓԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Մշակի» ներկայ համարը բաղկացած է 1/2 էրերից:

«Մշակի» հետեւեալ համարը. Վարդանանց տօնի պատճառով, լոյս կը տեսնէ շաբաթ, փե-տրվարի 26 ին:

«ԷԱՅ» պաշտօնական լրագիրը հաղորդում է, որ Կովկասի կառավարչապետի պաշտօն-կատար գնեւաւ-լէյտէնանտ Ե. Մալաւային սրված է Եկատերինօպոլի պատուաւոր բաղա-քացու կոչում, համաձայն բաղաքացիների խնդրի:

Փետրվարի 22-ի գիշերը ստացանք հետեւեալ հեռագիրը Գուրթայից. «Երէկ, փետրվարի 21-ի լուսաբացին, փոթորիկի ժամանակ այրվեց Զխարի աւանի կէսը: Վնասը 50,000 րուբլու է հաս-նում: Վնասվեցին հայերը: Հրդեհվածները մնացել են բաց երկնքի տակ: Ոնորում են եղբայրական օգնութիւն: Աւագ-բահանայ Ա-միրաղեանց»:

Թիֆլիսի պարսկական գլխաւոր-հիւպատոսի ստացած տեղեկութիւնների համաձայն, Բագ-ուն ապստամբ պարսիկներ թիւը փետրվարի 6—9-ի կարմիր օրերին՝ հասնում է 63 հոգու, կան և 6 վերաւորներ: Բացի դրանից կողոպ-տել են 8 պարսիկներ խառնութիւն: Մի պար-սիկի գլուխը կտրել են երկաթուղու կայա-րանում:

Բաթումից հեռագրում են «Ի. Օ.» լրագրին փետրվարի 22-ին. «Պարսից հիւպատոսի և ժողովրդական գլխաւոր դատարանի զազիի անունով Բագունից, շէյխ-ուլ-իսլամից և մուֆ-տիից ստացվել է հետեւեալ հեռագիրը. «Այս-տեղ իրականութեամբ խաղաղութիւն և հանգստու-թիւն է: Ոնորում ենք ազգաբնակչութեան վրա ազդել, որպէս զի այդտեղ էլ կարգը և խա-ղաղութիւնը չը խանգարվի:—Հիւպատոսը պատասխանեց, որ իշխանութեան ձեռք առած միջոցների և հիւպատոսութեան և պատուաւոր անձերի ջանքերի շնորհով թիւրիմացութիւն-ների առաջն առնվեց: Բաղաքացիների փո-խադարձ յարաբերութիւնը խաղաղ է»:

Վաղեկավազում տեղի է ունեցել հայ և մահմետական հասարակութիւնների ներկայա-ցուցիչների խորհրդակցութիւն՝ պարսկական փոխ-հիւպատոսի ներկայութեամբ: Սորհրդակ-ցութիւնն ընդունել է հետեւեալ վճիռները. 1) Հոգեհանգիստների կատարել Բագունի գոհերի համար հայ և մահմետական ազօթատներում: 2) Ոնորել համբարները պետերին հանդի-լորդորել և ազդել բոլոր արհեստաւորների, բանւորների ու քարգահների վրա, որ զբաղե-կան բարի յարաբերութիւնները չը խանգար-վին 2) Ըստով մի քանի ներկայացուցիչներ երկու հասարակութիւններից էլ, որոնք բա-րոգեն երկու դրացի ազգերին և խաղաղացնեն յուզված մտքերը, իսկ եթէ որեւէ մէկը նպա-տակով կամ առանց դիտաւորութեան աղմուկի պատճառ դառնայ, ամեն ազգութիւն պէտք է ընէ իր միջոց սոյալիս անձերին և առջ ոստի-կանութեան ձեռքը:

Թիֆլիսի արական III գիմնազիայի հայ ա-շակերտներն ուղղել են հետեւեալ նամակը Ի-րանց վրացի ընկերներին. «Վրացի ընկերներ: Ընդունեցէ՛ք մեր սրտագին շնորհակալութիւնը այն եղբայրական սիրտ համար, որ դուք ար-տայայտեցիք դէպի մեր բաղաւաքաւոր ժողո-ղովուրդն այս ծանր օրերին: Թող իմանան «շէյխանները», որ նրանց շարագործ մտա-դրութիւնները մեղմուած արձագանք չեն գտնի և չեն կարող մեր մէջ որո՞ւմ սերմանել»:

«ԷԱՅ» պաշտօնական լրագիրը ստացել է Բագունից հետեւեալ հեռագիրը փետրվարի 22-ից. «Հաղորդակցութեան ճանապարհների միջոցով թոյլատրել է Բագունից ձրի տեղա-փոխել առաջ քանւորների պիտակներ երկա-թուղիներով: Կազմակերպվում է օժանդակու-թիւն առաջ քանւորներին, որոնք թողնում են

Բագուն:—Պատերազմական դրութիւն յայտա-բարվելուց յետոյ ձերբակալված են մի քանի կարեւոր յանցաւորներ, որոնց թոււը և միջադ-գային յեղափոխական կոմիտէի մի անդամ և երկու կին: Գանվել է մի մեծ կապոց կոչ, ո-րոնցից երկուսը է յեղափոխականների յանցա-ւոր մտադրութիւնը Բագունի նահանգապետ իշխան Նակաշիճէի դէմ: Դրանք պէտք է տարածվէին յանցաւորների չարագործ դիտա-ւորութիւնը կատարվելուց յետոյ»:

«Черн. Поб.» լրագիրը հաղորդում է, որ Վաղեկավազի երկաթուղու կառավարիչը գծի վրա ծառայողներին ուղարկել է հետեւեալ շրջաբերականը. «Ես ստացել եմ հաղորդակ-ցութեան ճանապարհների միջոցով հեռա-գրական կարգադրութիւն, որ Թագաւոր Կայա-րի Բարձրագոյն բարեհաճութեամբ, որ տեղի է ունեցել փետրվարի 11 ին, Եւրօպական Ռուսաստանի երկաթուղային ցանցի բոլոր գծերի վրա պէտք է գործադրվի իր ամբողջ ուժով պատերազմական ժամանակի օրէնա-դրութիւնը ծառայողների վերաբերութեամբ: Յայտարարելով պ. միջոցներ այդ կարգա-դրութիւնը, առաջադրում եմ բացատրել մատ-նանից արված օրէնադրութիւնը բոլոր ծառա-յողներին, որոնց անունները գետնված են առանձին ցուցակներում. յատկապէս պէտք է ուղարկութիւն հրաւիրել 3, 10 և 14 դ յօ-գուածների համաձայն պարտաւորութեան և պատասխանատուութեան վրա. այդ յօդուած-ների համաձայն այն ծառայողները, որոնք ինքնակամ կերպով կը թողնեն ճանապարհ-ների վրա ծառայութիւնը և կամ կը հրաժար-վին յանձնարարված գործից՝ միջոցաւորութեան պահանջով կենթարկվեն մինչև 8 ամիս բան-տարկութեան»:

«Ի. Օ.»-ին հեռագրում են Գուրթայից փետրվարի 22 ին. «Այս առաւօտ Սամորէ-դում մի հարուստով սպանվեց պրիստաւ Զիվիլիաճէն»:

Փետրվարի լոյս 21-ի գիշերը Թիֆլիսում, Սիւնի փողոցում, Յովնանեանի քարվանսա-րայում կատարվել է մի խոշոր գողութիւն Կարապետ և Բեզար Վարդանեանների վաճա-ռատից: Գողը ծակել է մագաղիւն վրա գտնվող իր բնակարանի կամ իր համարի յա-տակը և մտել ներս, տարել մօտ 100,000 րուբ-լու արժէքաւոր թղթեր և առձեռն դրամ: Երբ հետեւեալ առաւօտը ոստիկանութիւնը մտնում է գողի սենեակը, գտնում է այնտեղ մի ան-ցագիր, որ տրված է Գուրթայի մօտ գտնվող Դիւնալէլիտ գիւղի գիւղապետից 1904 թիւ նոյեմբերի 24-ին նոյն գիւղի ընակիչ Իլա-րիօն Բիշիկի Կացաճէի անունով:

Վաղեկավազի երկաթուղու ամբողջ գիծը յայտարարված է պատերազմական դրութեան մէջ: (Черн. Поб.)

«Русь» լրագիրը սկսել է լրջօրէն ուշք դարձ-նել Կովկասի վրա և զբաղվել նրանում եռա-ցող հարցերով: Այդ նպատակով նա բաց է ա-րել մի նոր բաժին—«Կովկաս» վերնագրով: Անցեալ օրերն այդ բաժնում գետնված էին 3 հետաքրքիր գովազդներ և նրանց վիճա-կը: 1) Վրացիները յիշատակագիրը միջոցա-րէքով իշխան Մելիքի յիշատակագիրը, որ ներ-կայացված է փետրվարի 4 ին. այդ թուղթը չէ ընդունել միջոցաւորների կոմիտէի նախա-գահ Ս. Իւ. Վիտտէն, առարկելով, որ վրա-ցիները, լինելով պրաւաւրական ժողովուրդ, չեն մտնում. «այլացե՛ք» ազգերի թւի մէջ և չեն կարող ջոկվել կայսրութեան հիմնական ժողովրդից: 3) Մի յիշատակագիր էլ ներկա-յացված է, որի նիւթն է՝ Կովկասի պոլոցներ-ի բարեւաւան խոշոր ու հրատապ հարցը:—Այդ 3 թուղթն էլ ներկայացրել են վրացիներ-ը և դրանով պարզել իրանց ցաւերը, իրանց կարիքները, արտայայտել իրանց դարձադրո-ւ առաջ շարժվող կեանքի պահանջները: Իսկ ինչ են արել այդ ուղղութեամբ Կովկասեան միւս ազգերը: Ոչինչ: Նրանք իրար արեւն են թափել:

ԳեՏԱՅԻՆՅՈՒՄ մեզ գրում են. «Փետրվարի 20-ին, կիրակի օրը, այստեղի հայերն ու մու-սուլմանները հոգեհանգիստ կատարեցին, թուր-քացի մղկիթում և հայոց եկեղեցում Բագունի գոհերի համար: Հայոց ծխական քահանան թուրք մօլլան խրատական խօսքեր ասացին բազմութեան. նոյն խրատները կրկնեցին գոր-ծարանի գերեկուները և տեղային պրիստաւը»:

*) Տես Աղալիկի յօդուածը «Нашъ долгъ» վերնագրով «Касуи» լրագրում:

